

লাচিত বৰফুকন

গুণাৰাম শইকীয়া
প্ৰধান শিক্ষক
উত্তৰ নগাঁও মধ্য ইংৰাজী বিদ্যালয়
দূৰভাৱ - ৬০০০৮-৫৪৮৬০

২৬
৩০
১০

লাচিত বৰফুকন আছিল আহোম সাম্রাজ্যৰ শিৰৰ মুকুট স্বৰূপ এগৰাকী মুখ্য সেনা বিষয়। দেউতাক আছিল মোমাই তামুলী বৰবৰুৱা। মাকৰ নাম নাগেশ্বৰী আইদেউ ওৰফে কুণ্টী মৰাণ। ১৬২২ চনৰ ২৪ নৱেম্বৰ তাৰিখে লাচিত বৰফুকনৰ জন্ম হৈছিল আৰু ১৬৭২ চনৰ ২৫ এপ্ৰিল তাৰিখে মৃত্যু বৰণ কৰিছিল।

লাচিত বৰফুকন আছিল অসমৰ এজন মহান দেশভক্ত বীৰ পুত্ৰ। আহোম সাম্রাজ্যৰ এজন ফুকনলুঁ। ১৬৭১ চনত তেখেতে অসমীয়া সেনাৰ দ্বাৰা বিশাল মোগল সৈন্য বাহিনীক পৰাজিত কৰি খেদি পঠিয়াইছিল। শৰাইঘাটৰ যুদ্ধত লাচিত বৰফুকনে দেখুওৱা দেশ ভক্তিৰ চানেকি আৰু পৰাত্মক ফলস্বৰূপে অসমৰ বুৰঞ্জীত তেখেতৰ নাম সোনালী আখৰেৰে জিলিকি আছে। লাচিত বৰফুকনৰ সম্পূর্ণ নাম চাও লাচিত ফুকনলুঁ। আহোম স্বৰ্গদেউ চক্ৰবৰ্জ সিংহই নামনি অসম তথা গুৱাহাটীখন মোগলৰ পৰা পুনৰোদ্ধাৰৰ বাবে অলেখ চিন্তা চৰ্চা কৰি মোমাই তামুলী বৰবৰুৱাৰ পুত্ৰ লাচিত ফুকলুঁক বৰফুকন পাতে। লাচিত বৰফুকনৰ নেতৃত্বত আহোম সেনাই যুদ্ধ যাত্রা আৰম্ভ কৰি ইটাখুলি কোঠ, কাজলী কোঠ, বাঁহবাৰী কোঠ আদিত আক্ৰমন কৰি গুৱাহাটীখন উদ্ধাৰ কৰে। লাচিত বৰফুকনৰ এই যুদ্ধ যাত্রা আছিল প্ৰাৰম্ভিক যুদ্ধ। অদূৰভৱিষ্যতে গুৱাহাটীখন সুৰক্ষিত কৰি ৰাখিবলৈ মোগলৰ সৈতে যে এক ডাঙৰ যুদ্ধ হ'ব লাচিত বৰফুকনে পূৰ্বানুমান কৰিব পাৰিছিল। সেয়ে আহোম ৰাজ্যৰ চোকাবুঞ্জিৰ লোক সকলে গুৱাহাটীত জমা হৈ আলচ কৰি যুদ্ধৰ প্ৰস্তুতিৰ পট পৰিকল্পনা কৰিছিল। এই যুদ্ধৰ বিৱৰণ গুৱাহাটীৰ ওচৰৰ এটা শিলৰ স্তম্ভত এইদৰে বৰ্ণোৱা আছিল - “বৰবৰুৱাৰ পুত্ৰ নামনিৰ বৰফুকন অলেখ অস্ত্ৰ-সস্ত্ৰ, হাতী, ঘোৰা আৰু সেনাপতিৰে সুসজ্জিত যৱনক পৰামুৰ্দ্ধ কৰি ১৫৮৯ শতক জয়যুক্ত হৈ ৰঞ্জ বৰফুকনৰ শৰীৰ সকলো অলংকাৰেৰে সুশোভিত আৰু তেওঁৰ

অন্তঃকরণ বিবিধ কলাবিদ্যারে প্রকাশিত। কলিযুগৰ মলৰ দ্বাৰা
মলিয়ন নোহোৱা, আকৰ্ণনীয় গুণৰ দ্বাৰা তেওঁ সুশোভিত,
বৰফুকন শক্তি উজ্জ্বল আৰু তেওঁ হাতী, ঘোঁৰা আৰু সৈন্যৰ
সেনাপতি। তেওঁ ধৈৰ্য, আত্মসন্মান, সাহস, বিচাৰ আৰু গান্ধীয়ত
সমুদ্র।”

গুৱাহাটী দখল কৰি তাক বক্ষা কৰিবৰ কাৰণে আহোম
সকলে যৎপৰোনাস্তি আয়োজন কৰে। স্বৰ্গদেৱে আতন
বুঢ়াগোহাঁইক ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ দুয়োপাৰে গড় নিৰ্মাণ কৰিবলৈ আৰু
লাচিত বৰফুকনক একোজন সুদক্ষ কৰ্মচাৰীৰ তলত আৱশ্যকীয়
ঠাইবিলাকত একোদল সৈন্য স্থাপন কৰিবলৈ আদেশ কৰে আৰু
গুৱাহাটীৰ শাসন সুনিয়ন্ত্ৰিত কৰে।

লাচিত বৰফুকনে চিকাৰ কৰাৰ ভাও ধৰি, গুৱাহাটীৰ
ওচৰৰ বাট-ঘাট সকলো নিজে চাই ফুৰে। গড়ৰ ওপৰত, পৰ্বতত,
পৰ্বতৰ কাষত, ভৈয়ামত উপযুক্ত ঠাই চাই বৰতোপ চলোৱা
সুশিক্ষিত সৈন্য স্থাপন কৰে।

১৬৬৯ খঃ ৰ ফ্ৰেঞ্চৰাবী মাহত মোগলৰ সেনাপতি
ৰামসিংহই বিশাল সৈন্যবাহিনী লগত লৈ ৰঙামাটিত খোজ
দিয়েছি। ৰামসিংহই অসম আক্ৰমন কৰিবলৈ অহাত অসমীয়াই
ভয় নাখাই মহাযুদ্ধৰ কাৰণে সু-সজিজ্ঞত হ'ল। লাচিত বৰফুকনে
তেওঁৰ আদেশ আখৰে আখৰে আৰু ততালিকে পালনা নকৰা
কাকো অব্যাহতি নিদিছিল। আমিনগাঁৰ ওচৰত সময় মতে গড়
নিৰ্মাণ কৰিব নোৱাৰ অপৰাধত ‘দেশতকৈ মোমাই ডাঙৰ নহয়’
বুলি মোমায়েকক দুটুকুৰাকৈ কাটে। বৰফুকনৰ এই কঠোৰতাই
সৈন্য বাহিনীৰ অলসতো দূৰ কৰে যাৰ ফলত এই শৰাই ঘাটৰ
যুদ্ধত অসমীয়াই জয়ী হোৱাত সুফল দিয়ে। লাচিত বৰফুকনে
নৰিয়া গাৰে যুদ্ধ কৰি মোগলক পৰাজিত কৰে। অসমীয়া সৈন্যই
জয়ী হোৱাৰ মূলতে আছিল সেনাপতি লাচিতৰ সুচিক্ষিত আঁচনি,
গেৰিলা যুদ্ধ কৌশল, Psychological Warfare আৰু কৃটনীতি।
শৰাইঘাটৰ যুদ্ধৰ পাছতে লাচিত বৰফুকনৰ মৃত্যু হয়।

26
30

১৬৬৯/২০২২